

עפ"ת 45286/08/22 - אביבה מור אטר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 45286-08-22 אטר נ' מדינת ישראל
עפ"ת 6997-09-22 אטר נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 11500656969

בפני **כבוד השופט עmittel יורם צלקובסקי**
מערערת **אביבה מור אטר ע"י ב"כ עוה"ד Shiran Novak**
נגד **מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד בת אל גבסה**
משיבה

פסק דין

בפני שני ערעורים שהוגשו על ידי המערערת שאוחדו לצורך הדיון.

הערעור ב**עפ"ת 45286-08-22** מופנה כנגד החלטת בית המשפט לטעורה מחוז מרכז (כב' השופט הרכירא א' וישיין) בהmesh 10259-05-22 מיום 9.6.22 לפיה נדחתה בקשה המערערת מיום 18.5.22 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של נסיעה על שולי הדרך בגין לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, בעת נהייה ביום 6.6.21 בכביש 57 (דוח מס' 11500656969). המועד האחרון לתשלום הकנס חל ביום 2.11.21 והקנס שולם ביום 28.10.21.

הערעור הנוסף ב**עפ"ת 6997-09-22** מופנה כנגד החלטת בית משפט קמא (כב' השופט ל' שלזינגר - שמאו) בהmesh 10264-05-22 מיום 9.6.22 לפיה נדחתה בקשה של המערערת מיום 18.5.22 להארכת מועד להישפט בגין עבירה דומה של נסעה על שולי הדרך, בכביש 57, ביום 28.4.21. (דוח מס' 95500791082). המועד האחרון לתשלום חל ביום 16.11.21, והקנס שולם ביום 28.10.21.

המערערת טענה באמצעות ב"כ, כי מי שנגעה ברכבת דרך קבוע, היא בתה, גלית אטר אלון, וכי המערערת למדה על קיומ הדוחות בעקבות קבלת הودעה מרשות הרישוי על אמצעי תיקון שהוטלו עליה. לבקשת צורף תצהירה של גלית המאשרת כי נגעה ברכבת בדרך לעבודה בהרצליה, וכי היא שילמה את הקנסות ללא דעתה כי התשלום מהווה הודהה. בתצהירה של גלית ציון כי פנתה בחודש נובמבר 21 למשטרת ישראל בבקשת להישפט שנڌחו על ידי משטרת ישראל. עוד נטען כי ייגרם למערערת עיוות דין אם תישא בעビורות שלא בוצעו על ידה.

בית המשפט קמאקבע בהחלטהו בהmesh 10259-05-22 כי תשלום הকנס משכלה הרשעה, וכי בנסיבות המתוירות לא עולה חשש לקיום עיוות דין.

בהחלטת בית משפט קמא בהmesh 10264-05-22 נקבע באופן דומה, כי עם תשלום הקנס השתכללה הרשעתה של המערערת, וכי אין נפקחות לזהות משלם הקנס; עוד צוין כי לא ניתן כל הסבר לאיior בהגשת הבקשה, וגם אם מדובר

עמוד 1

באיחור קצר יחסית, אין מקום לקבלת הבקשה, שכן מתן אורכה במרקורים כאלה מהוות "מדרון חלקlek", שאין לדעת לאן יוביל.

בהודעת הערעור חזרה ב"כ המערער על הטענות שעלו בבית משפט. בנוסף נטען כי על פי נוהל את"נ 2.231.06 ניתן להסב דוחות גם לאחר תשלום הקנס.

לא ראייתי מקום לקבלת הערעורים.

המערערת שלא צרפה תצהירים מטעמה, מוחזקת כדי שידעה על הדוחות שייחסו לה, שנשלחו לכתובתה, ותשלום הקנסות מעיד על קבלת הדוחות. כפי שצוין, הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב- 1982 (חסד"פ) מורה כי "שלם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו". אכן, ניתן לאפשר הארכת מועד להישפט גם לאחר תשלום קנס, אולם יש להצביע על נימוקים מיוחדים הנדרשים ביותר שאת נוכח התשלום. המערערת לא טרחה להבהיר מדוע לא התבקשה הסבת הדוחות במועד, והבקשות שהופנו למפני'א בחודש נובמבר 21 מעידות כי הייתה מודעת לאפשרות זאת, שניתן היה גם לעמוד עלייה מההנחיות המופיעות בגוף הודעת תשלום הקנס.

על האמור יש להוסיף כי המערערת הגישה בקשה להארכת מועד להישפט לבית משפט כאמור כ- 6 חדשים לאחר הפניות למפני'א; לא ניתן כל הסבר ממשי לשינוי ניכר זה, ולא ניתן לקבוע כי הבקשות עוכבו בשל סיבות שלא היו תלויות במערערת (סעיף 229(ה) לחוק).

בקשה להסבת דוח יש להגיש במועד, וכבר נפסק לא אחת, כי אין לשעות לטענה בדבר עיונות דין הקשור בזיהות מבצע העבירה העולה בבקשת להארכת מועד המוגשת בהריגה מסد הזמן הקבוע, ללא הסבר ממשי "שכן אם תתקבל...משמעות הדבר שלא יהיה לך סוף, ובנסיבות הסבה יכולו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להلوم דבר זה, ולא זו הייתה כוונת החוקן ביצירת האפשרות של עבירות ברירה משפט שכלה מחותן ליעל ולקצר הליכים". (רע"פ 11/9580 יוסף נ' מדינת ישראל, בפסקה ה (27.12.2011)). (וראו גם - רע"פ 1446/14 אסדי ריאד נ. מדינת ישראל, (26.3.2014).

ב"כ המערער טענה כאמור כי על פי נוהלי המשפטה (נהל את"נ 2.231.06) ניתן לקבל בקשה להישפט גם לאחר תשלום הקנס, אולם אין בהוראה אליה הופנית כדי לשנות מהאמור, שכן ההוראה מתיחסת להגשת בקשה להסבה תוך 90 ימים - מסגרת הזמן הקבועה בסעיף 229 לחוק. כאשר שולם קנס באותו פרק זמן, והובהר בסעיף 6(א) לנוהל כי אם תוגש הבקשה לאחר חלוף 90 הימים, כלומר בחלוף המועד, "לא תטופל הבקשה", "**אלא אם נמנע מהפונה לפנוט במועד והבקשה הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה**", כאמור לא זה מצב הדברים בעניינה של המערערת.

הערעור נדחה לפיקר.

מציאות בית המשפט תעבור פסק דין לצדדים.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדך
הצדדים.